

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 maja 1958 r.

Nr 33

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 187 — nr 48a z dnia 5 marca 1958 r. w sprawie utworzenia rezerwy na należności z tytułu sprzedaży ratalnej, nie zapłacone w terminie 317
- 188 — nr 81 z dnia 27 marca 1958 r. w sprawie zmiany jednolitych stawek jednostkowych dla robotników zatrudnionych przy załadunku i wyładunku węgla, koksu, mialu i mułu węglowego 317
- 189 — nr 95 z dnia 1 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad współpracy między uspołecznionym handlem i przemysłem 318

ZARZĄDZENIA:

- 190 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1958 r. w sprawie przyjmowania do pracy absolwentów średnich i zasadniczych szkół zawodowych bez skierowania organów zatrudnienia 320
- 191 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1958 r. zmieniające zarządzenie z dnia 2 maja 1957 r. w sprawie szczegółowego trybu zgłaszania propozycji pracy dla absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych 320

187

UCHWAŁA Nr 48a RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1958 r.

w sprawie utworzenia rezerwy na należności z tytułu sprzedaży ratalnej, nie zapłacone w terminie.

W celu zwiększenia zainteresowania przedsiębiorstw windykacją należności z tytułu sprzedaży ratalnej i stworzenia podstaw do prawidłowych odpisów na fundusz zakładowy, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W uspołecznionych przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego dokonujących sprzedaży ratalnej należy utworzyć rezerwę na pokrycie należności z tego tytułu, nie zapłaconych w terminie.

2. Rezerwę tworzy się w ciężar wyników przedsiębiorstwa w momencie stwierdzenia, że należność nie została spłacona w terminie.

§ 2. W razie ściągnięcia należności, o których mowa w § 1, przedsiębiorstwo zmniejsza utworzoną na ten cel rezerwę, zwiększając zyski o sumę spłaconych należności.

§ 3. Szczegółowe przepisy dotyczące tworzenia rezerwy, o której mowa w § 1, wyda Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

188

UCHWAŁA Nr 81 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1958 r.

w sprawie zmiany jednolitych stawek jednostkowych dla robotników zatrudnionych przy załadunku i wyładunku węgla, koksu, mialu i mułu węglowego.

W celu urealnienia jednolitych stawek jednostkowych dla robotników zatrudnionych przy załadunku i wyładunku węgla, koksu, mialu i mułu węglowego Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Za prace przy załadunku i wyładunku:

- węgla kamiennego — wszystkich asortymentów,
- brykietów,
- koksu,
- mialu węglowego i
- mułu węglowego

mogą być stosowane jednostkowe stawki wynagrodzenia podwyższone w stosunku do stawek, określonych w załączniku do uchwały nr 344 Prezydium Rządu z dnia 3 maja 1952 r.

w sprawie wprowadzenia jednolitych norm i stawek akordowych dla robotników zatrudnionych przy pracach załadunkowych i wyładunkowych (Monitor Polski Nr A-37, poz. 542) oraz w załącznikach nr 1, 2 i 3 do uchwały nr 706 Prezydium Rządu z dnia 13 listopada 1956 r. zmieniającej uchwałę nr 344 z dnia 3 maja 1952 r. (Monitor Polski Nr 100, poz. 1158).

§ 2. Upoważnia się ministrów do wprowadzenia za prace wymienione w § 1 maksymalnych stawek jednostkowych w następującej wysokości:

- 1) za załadunek lub wyładunek środka transportowego przy równym poziomie (np. wagon lub rampa — środek transportowy) z tolerancją różnicy poziomów do 30 cm do zł 3,30 za 1 t,

- 2) za załadunek środka transportowego przy różnicy poziomów do 1,6 m (np. ziemia — środek transportowy) . . do zł 3,50 za 1 t,
 - 3) za wyładunek środka transportowego (np. środek transportowy — ziemia) . do zł 3,00 za 1 t,
 - 4) za wyładunek przy otwartych bokach pojazdu na obydwie strony . . do zł 2,20 za 1 t.
- Stawki powyższe stosuje się do załadunku lub wyładunku na odległość do 2 m i przy wysokości rzutów do 1,6 m.

§ 3. Do stawek za załadunek i wyładunek miału węglowego przysługuje dodatek w wysokości 5% z tytułu szkodliwości dla zdrowia.

§ 4. Wprowadzenie stawek określonych w § 2 nie może spowodować przekroczenia funduszu płac.

§ 5. Upoważnia się Ministra Górnictwa i Energetyki do stosowania dla robotników, zatrudnionych w elektrowniach w systemie dniówkowo-premiovym przy załadunku i wyładunku ładunków wymienionych w § 1, dodatków w wysokości ustalonej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

189

UCHWAŁA Nr 95 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1958 r.

w sprawie zasad współpracy między uspołecznionym handlem i przemysłem.

§ 1. 1. Dostawy towarów z uspołecznionych przedsiębiorstw przemysłowych do uspołecznionych przedsiębiorstw handlowych dokonywane są na podstawie umów, zawieranych stosownie do przepisów dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87). Podstawową formą umów są akceptowane zamówienia odbiorców lub oferty dostawców.

2. Ministrowie resortów przemysłowych, produkujących towary na cele rynkowe, wydadzą w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego oraz Zarządem Głównym Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” branżowe warunki dostaw, regulujące między innymi tryb i terminy zawierania umów oraz okres czasu, na jaki powinny być zawierane umowy między przedsiębiorstwami przemysłowymi a przedsiębiorstwami handlowymi. Branżowe warunki dostaw powinny między innymi oprócz wynagrodzenia szkód i kar umownych określać gwarancje i ewentualnie inną odpowiedzialność przedsiębiorstw przemysłowych za jakość towarów, odpowiadającą normom, standardom oraz warunkom umowy, oraz odpowiedzialność przedsiębiorstw handlowych za nieprzyjęcie zamówionych towarów i inne uchybienia postanowieniom zawartych umów. Treść branżowych warunków dostaw uzgadniana będzie w razie potrzeby na konferencjach, zwoływanych w tym celu przez Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 2. W celu zapewnienia równomiernego zaopatrzenia rynku różnych regionów kraju przy jednoczesnym maksymalnym ograniczeniu nieuzasadnionych ekonomicznie i krzyżujących się przewozów towarów, właściwi ministrowie resortów przemysłowych produkujących towary na cele rynkowe ustalą na wniosek i w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego zasady rejonizacji zawierania umów na dostawy towarów na cele rynkowe. Zasady powyższe powinny między innymi określać:

- 1) jaki procent całej produkcji danej branży na cele rynkowe powinien być skierowany na zaopatrzenie rynku poszczególnych województw;
- 2) tryb uzgodnienia między jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw przemysłowych a właściwymi jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw handlowych, które przedsiębiorstwa przemysłowe mają dostarczać towary na teren województwa lub jaką część produkcji towarów na cele rynkowe poszczególnych przedsiębiorstw przemy-

ślowych ma być dostarczona na teren poszczególnych województw;

- 3) terminy zawierania umów w ramach obowiązków wynikających z rejonizacji.

§ 3. Umowy dostawy, o których mowa w § 1 ust. 1, zawierane są pomiędzy przedsiębiorstwami przemysłowymi, które zgodnie z rejonizacją (§ 2) zaopatrują teren określonego województwa, a przedsiębiorstwami handlowymi (hurtu, detalu i przemysłu gastronomicznego), działającymi na terenie tych województw. Jeżeli zapotrzebowania zgłoszone przez przedsiębiorstwa handlowe do dostawcy przewyższają możliwości dostawy, o zawarciu umowy dostawy decyduje w zasadzie kolejność złożonych zamówień. W przypadkach uzasadnionych koniecznością równomiernego zaopatrzenia terenu województwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwe dla siedziby odbiorcy, może określić wielkość dostaw dla poszczególnych odbiorców. Jeżeli zapotrzebowania zgłoszone dostawcy przez przedsiębiorstwa handlowe nie wyczerpują całej masy towarowej, jaką dostawca powinien zaoferować zgodnie z ustalonymi zasadami rejonizacji, dostawca ma prawo po upływie terminu, o którym mowa w § 2 pkt 3, sprzedać nadwyżkę innemu odbiorcy bez względu na rejonizację.

§ 4. 1. Rejonizacja zawierania umów na dostawy artykułów, należących do grup towarowych wymienionych w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i nr 2 do uchwały (artykułów rynkowych rozdzielanych centralnie), powinna określać rozmiar dostaw tych artykułów (ilość i wartość) przez poszczególne przedsiębiorstwa przemysłowe z podziałem na województwa. Przedsiębiorstwa przemysłowe - dostawcy zawierają umowy dostawy na te artykuły w zasadzie tylko z przedsiębiorstwami handlu hurtowego, działającymi na terenie województw określonych rejonizacją, a umowy na dostawy bezpośrednio do przedsiębiorstw handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego mogą być zawarte w odniesieniu do tych towarów tylko z tymi przedsiębiorstwami, które uzyskały przydział tych towarów od wydziału prezydium rady narodowej właściwego do administrowania handlem i tylko na ilości towarów, określone przydziałem.

2. W razie nieskorzystania w terminie, o którym mowa w § 2 pkt 3, z uprawnień wynikających z rejonizacji dostaw artykułów rynkowych rozdzielanych centralnie przez przedsiębiorstwo handlu hurtowego lub uprawnione przedsiębior-